

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ)

Ἐν Ἑλλάδι 4ραχ. 10
Ἀλλοδαπῆς 4ρ. χρ 10

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου μηνός.

Α Γ Ω Ν

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀφορῶσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Γ. Λαμπρίδην, διηγήτορον
Ὁδὸς Ἰερισσοῦ 5.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 9 Ἰανουαρίου 1903.

Ἡ ἀλλαγὴ τοῦ Βεζύρου Σαῖτ διὰ τοῦ Φε-
ρήτ πασσᾶ, τῆς νομάρχου Ἰκονίου, καίπερ
ἀσήμερον διὰ τὴν ἐσωτερικὴν κατάστασιν
τῆς Τουρκίας, ἐνέχει ὑψίστην σπουδαιότητα
ἐν σχέσει πρὸς τὴν ὑπὸ τῆς Αὐστρίας καὶ
Ῥωσίας κυοφορουμένην νῦν πρωτοβουλίαν
περὶ τῶν χωρῶν τῆς ἐλληνικῆς χερσονήσου.

Οἱ Τούρκοι ἐμπαίζοντες ἢ νομιζόντες τοῦ-
λάγιστον, ὅτι ἐμπαίζουσι τοὺς ἄλλους, κατέ-
λυσαν εἰς τὸ νὰ ἐμπαίζωσι καὶ ἑαυτούς. Ἐν
Κράτει, ἐν ᾧ καὶ τὸ ὄνομα αὐτὸ ἀρχῶν καὶ
ἰδεῶν καὶ συστημάτων οὐδὲ νὰ ἀκουσθῆ ἔπι-
πρέπει ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐσωτερικὴν διοί-
κησιν, γίνεται ἐν τούτοις χρῆσις τοιούτων λέ-
ξεων, ὡσάκτις ἂν ἢ ἐξωτερικῆ πίεσις δῆλον κα-
ποστήσῃ, ὅτι θὰ ὑπερβῆ τὰ ὅρια τῶν φιλικῶν
παραστάσεων καὶ τῶν ἀνωδύνων διαμαρτυ-
ριῶν. Τότε ἀλλαγὴ Βεζύρων, σπατάλη ἰρα-
κέων ὑποσχόμενων τὸ μέλι καὶ γάλα εἰς τὸ
ἀνηλεέστατα καταπορῶμενον ὑπὸ τῆς ἐπι-
στομίας καὶ τῆς δικαιοσύνης καὶ ἡ τάξις καὶ
ἡ ἀσφάλεια καὶ ὁ σεβασμὸς τῶν στοιχειωδῶς
ἀνθρωπίνων δικαίων ἀνυψοῦνται εἰς τὴν θέσιν
ἀληθινῶν θεοτήτων, πρὸ τῶν ὁποίων γονατι-
στὸς ὁ Μουσουλμᾶνος παρίσταται καὶ ὡς
θυμία λατρεύεται καὶ εὐλαβεστάτης ἀφοσιώσεως.

Ἀναρρῶμεθα τὰς ἐφημερίδας τῶν ἐτῶν
1875—1877, ἕως ἴδωμεν τὰ αὐτὰ φαινόμενα,
σχεδὸν τὰς αὐτὰς λέξεις. Αἱ λέξεις τότε οὐ-
δένα ἱκανοποίησαν, ἐπλήρωσαν δὲ τὰ λῦτρα
τῆς μισαλλοδόξου ἀπεργασίας τῶν ἐτῶν διὰ
τῆς ἀπωλείας ὀλοκλήρων βασιλείων!

Τοῦτο θὰ γίνῃ καὶ νῦν θάπτον ἢ βράδιον,
ἐμφαντικώτατοι δὲ εἶναι οἱ οἰωνοί, ὅτι τὸ κρά-
τος τῶν ὀσμάνιδων πνέει τὰ λείψια ἐν Ἐυ-
ρώπῃ.

Οἱ Τούρκοι, ὡς καὶ ἄλλοτε ἐγράφον καὶ
ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων καὶ ἀλλαγῆ τῆς ἐλ-
ληνικῆς δημοσιογραφίας, ἐμμένουσι πεισμένως
εἰς τὴν ἀμετατρέπτως ληφθεῖσαν ἀπόρασιν νὰ
αὐτοκτονήσωσιν.

Ἄλλ' αὐτοκτονοῦντες τοὺς Τούρκους εἴ-
μεθα ὑπόχρεοι οἱ Ἕλληνες νὰ μιμηθῶμεν; Ἡ
βία μετ' αὐτῶν συνοικήσις ἡμῶν ἐπὶ τετρα-
κόσια ἔτη ἐξωμώσαν ἡμᾶς ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε
ὁ αὐτὸς νὰ κρατῆ ἡμᾶς ὑπνωτισμένους λήθη-
ρος καὶ ἡ αὐτὴ ἀναισθησία, ὥπως δ' ἐκείνοι
νομιζοῦσιν, ὅτι ἡ ἀλλαγὴ μόνῃ ἐνὸς Βεζύρου
θὰ σώσῃ αὐτοὺς ἀπὸ μεγάλων ἐπιχειρημάτων
κινδύνων, οὕτω φρονοῦμεν καὶ ἡμεῖς, ὅτι ἀλ-
ληλοσπαρασσόμενοι κατ' οἶκον εἰς τοὺς ποτα-
ποὺς ἀγῶνας τῆς καταλήψεως τῆς ἀρχῆς, τῆς
πληρώσεως τῶν κενῶν στομάχων, τῆς ἐκδική-
σεως τῶν ἀντιπάλων, συνεχίζομεν τὸ ἔργον
τῶν πατέρων καὶ ἀποτρέπομεν τὸν κίνδυνον,
ὅστις ἐπιβρέματα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἀδελφῶν
προσφιλεστάτων;

Ἄλλ' ἂν καὶ τοῦτο ἀπωλέσαμεν τὸ αἰσθημα
τῆς στοιχειώδους τιμῆς, οἷον εἶναι τὸ αἰσθημα
τῆς ιστορικῆς ἀλληλεγγύης πρὸς τοὺς πέραν
τῶν συνόρων ἡμῶν Ἕλληνας, ὡς ἔχοντες τὰ
αὐτὰ ἡμῖν ἱερὰ καὶ ὅσια, ὡς συναγωνισθέντας
ποῦ μὴ ἦσαν, ποῦ δὲ πλειότερον ἡμῶν εἰς
τὴν δημιουργίαν τῆς ἐλευθερίας γωνίας αὐ-
τῆς, ὅχι μὰ τὸν Θεόν! ὅπως ὀργιάζῃ ἐν αὐτῇ
ἡ φαυλοτάτη δημοκρατία, ἡ ταπεινοτάτη τῆς
φιλοπροτιμίας ἔρις, οἱ οἰκτρότατοι πόθοι τοῦ ἀ-
κούειν τύμματα κατὰ τὴν διάβασιν, ὡς ἐτοι-
μοὺς τὰ πάντα νὰ θυσιάσωσιν, ὥπως μεγάλην
ἰδῶσιν τὴν κοινὴν καὶ ἡμῖν καὶ αὐτοῖς Ἑλλάδα,
ἂν, ἐπαναλαμβάνομεν, καὶ τοῦτο ἔτι τὸ αἰ-
σθημα ἀπωλέσθη, ἀρὰ γε ἐξέλιπε καὶ ὁ κοινὸς
ἔτι νοῦς, εἰς ὃν δὲν εἶναι ἀπρόσιτος ἢ χονδρο-
ειδέστερα ἔννοια τοῦ συμφέροντος;

Τοῦτο ἤδη κατενόησαν καὶ αὐτοὶ οἱ ξένοι,
ὅτι εἶναι δὲ μοναδικὸν τὸ παράδειγμα ἡμῶν τῶν
Ἑλλήνων, ὡς λαοῦ, ἂν ἢ ἐξυμνομένη ἡμῶν
εὐφρία κατεδεικνύετο ἀνεπαρκῆς καὶ τοῦτο ἔτι
νὰ κατανοήσῃ, ὅτι Ἑλλάς—αὐτὴ ἡ γωνία, ἢ
διεκδικοῦσιν ἐκ περιτροπῆς Ἀγγλιανῆς καὶ
Θεοτόκης ὡς νόμιμα τῶν φίλων τῶν—εἶναι
ἀδύνατον νὰ ὑπάρξῃ ἄνευ Μακεδονίας.

Μελετήσατε ἀπαξ ἔτι τοὺς βαθεῖς λόγους
τοῦ Μάξ Νορδάου, εἰς οὓς ἡ ἐνέργεια τῶν
πραγμάτων δίδει αὐτόχρημα προφητικὴν δύ-
ναμιν, τούτους μελετήσατε τοὺς λόγους:

Ἡ Βουλγαρία, ἡ Ῥωμανία, ἡ Σερβία
δύναται νὰ ἐπάρχωσι χωρὶς νὰ κατέχωσι
τὴν Μακεδονίαν ἢ μέρη τῆς Μακεδονίας.
Οἱ Ἀλβανοὶ οὐδὲν ἀκόμη ἔχουσιν ὀρισμέ-
νον προγραμμα διὰ τὴν Μακεδονίαν. Διὰ
τὴν Τουρκίαν τὸ Μακεδονικὸν ζήτημα δὲν
εἶναι ἐθνικόν, ἀλλὰ πολιτικόν. Διὰ μόνον
τοὺς Ἕλληνας εἶναι ζήτημα ζωῆς ἢ θανά-
του, ἂν ἡ Μακεδονία θὰ διασωθῆ ἢ μὴ εἰς
τὸν Ἑλληνισμόν. Οὐδεὶς ἐν τῇ Βαλκανικῇ
χερσονήσῳ ἀμφιβάλλει περὶ τούτου, ὅτι, ἐὰν
ἡ Μακεδονία διανεμηθῇ, ἐὰν περιέλθῃ εἰς
τὴν Βουλγαρίαν ἢ λάβῃ τὴν αὐτονομίαν
καὶ καταστῆ ὡς ἑτέρα Ἀνατολικῆ Ῥωμυ-
λία ταχέως μέλλουσα νὰ ὑποστῇ τὴν τύχην
τῆς πρώτης, οἱ νέοι κύριοι ἐν ταῖς ὑποστα-
μέναις αὐτοῖς χώραις θὰ καταπιέσωσι διὰ
συνθηρᾶς χεῖρὸς πᾶσας τὰς ἄλλας ἐκεῖ ἐθνι-
κότητας πλὴν τῆς ἰδίᾳς αὐτῶν. Διότι πολὺ
εὐαίσητον δὲν εἶναι οἱ λαοὶ τῆς Βαλκανι-
κῆς. Περὶ τῆς ὄψεως αὐτῶν σκληρότητος
καὶ κτηνωδίας οὐδεὶς πρέπει νὰ ἀμφιβάλλῃ.
Διὰ τοὺς Ἕλληνας πᾶσα ἐν Μακεδονίᾳ πο-
λιτικὴ μεταβολή, μὴ ἱκανοποιούσα ἀσφι-
λῶς τὰ ἱστορικὰ αὐτῶν δικαιώματα, θὰ ἰσο-
δυναμῇ πρὸς βίαιαν ἐξόντωσιν τοῦ Ἑλλη-
νισμοῦ ἐν χώρᾳ, ἣτις πρὸ εἰκοσιπενταετίας
ἔτι οὐδέποτε εἶχε γνωρίσει ἄλλῃ γραπτῇ
ῤῥῶσαν, ἄλλῃ ἐκκλησίᾳ, ἄλλο σχολεῖον,
ἄλλῃ μόρφωσιν καὶ ἡμέρωσιν ἢ τὴν Ἑλλη-
νικὴν. Ἄλλ' ἡ ἀπώλεια τῆς Μακεδονίας
θὰ ἦτο σχεδὸν ἀνήκεστον τραῦμα εἰς αὐτὸ
τὸ Ἑλληνικὸν βασίλειον, ὅπερ δὲν θὰ ἠδύ-
νατο ν' ἀναπνεύσθῃ, οὐδ' ἴσως νὰ διατηρηθῆ
ἐπὶ μακρὸν, ἂν ἠγοραζέτο νὰ παραιτηθῆ
μὴ μόνον τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐν Μυ-
κρᾷ Ἀσίᾳ καὶ βορειανατολικῇ Ἀφρικῇ
Ἑλληνισμόν, ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ ἔτι τοῦ σπου-
δαϊστάτου μέρους τῆς ἐν Ἑυρώπῃ συνεχοῦς
Ἑλληνικῆς χώρας, ἵνα κατανοήσῃ, ὅτι
ὑπὲρ Τούρκους καὶ Βουλγάρους ἐν τοῖς δια-
βουλοῖς Λάμσορφ καὶ Γολουχούσκῃ ἡμῶν
τῶν Ἑλλήνων ἡ ζωὴ ἢ ὁ θάνατος [πρόκειται
ὡς θέμα συζητήσεως.

Διότι ὡρα θανάτου δι' ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας
θὰ εἶναι ἡ ὡρα ἐκείνη, καθ' ἣν τὰ ὅρια τῆς
πρὸς τοὺς Βουλγάρους γειτονίας κατέλθωσι
μέχρι τοῦ Αἰγαίου εἴτε ἐν τῷ θερμοαῖκῳ, εἴτε
ἐν τῷ στρμονικῳ κόλπῳ εἴτε καὶ πέραν ἔτι
ἐν ταῖς θρακικαῖς ἀκταῖς. Ἀληθὺς δὲ παρὰ
φύσιν θὰ ἦτο ἐὰν ἠδύνατο νὰ ζῆσθαι φυλὴ τις
καίπερ διχοτομουμένη, ὥπως εἰς δύο θὰ χωρι-
σθῶμεν ἡμεῖς τεμάχια ἄνευ οὐδεμιᾶς πλέον
ἐλπίδος ἀνασυνδέσεως αὐτῶν, ἂν ἐπιτραπῆ
εἰς τοὺς Βουλγάρους ὅρ' οἷον δῆποτε τύπον νὰ
πλύνουσι τοὺς ἀκαθάτους αὐτῶν πόδας εἰς τὰ
γαλανὰ ὕδατα τοῦ Αἰγαίου.

Ἡγωνίσθημεν ἐν Κρήτῃ ἐπὶ δεκαετηρίδας
ὄλας καὶ συνεκινδυνεύσαμεν τὸν περὶ τὸν ἔθλων
κίνδυνον καὶ δὲν μετενοήσαμεν, τοῦθ' ὅπερ θὰ
προσῆπτεν ἡμῖν ἀληθινὴ ἀτιμία. Ἡγωνί-
σθημεν, διότι ἀδελφῶν ἡμῶν ἦτο τὸ ἐκεῖ κάτω
χυνόμενον αἷμα, διότι χώρα ἐλληνικὴ ἦτο καὶ
εἶναι ἡ Κρήτη, ἐν τῶν τεμαχίων, ἅτινα ἐγώ-
ρισεν ἐκ τοῦ κορμοῦ τῆς γηραιᾶς ἡμῶν Ἑλ-
λάδος ἡ ἱστορικῶς ἐπονειδιστὸς ἀπὸ τῆς πεπο-
λιτισμένης δύσεως ὀρμηθεῖσα λαίλαψ τοῦ 1204.
Ἄλλ' ἠγωνίσθημεν—καὶ διὰ τί νὰ ἀποκρύψω-
μεν τοῦτο;—διότι πλὴν τούτου ἡ Κρήτη εἶ-
ναι ὁ δεξιὸς τῆς ὄλης ἐλληνικῆς φυλῆς βρα-
χίον. Ἄλλ' ἂν τοσαῦτα ἐπάθομεν ὑπὲρ τῆς
Κρήτης ταύτης, ποῖα θυσία θὰ εἶναι ἀδικαιο-
λόγητος ὑπὲρ τῆς Μακεδονίας, ἣτις ἀποτελεῖ
τοῦ ἔθλου Ἑλληνισμοῦ τὴν καρδίαν;

Ἐνεκα τῆς ὑψίστης ταύτης σπουδαιότητος,
ἢν ἔχει ἡ περιμάχητος χώρα, καθ' ἣν στοι-
χειώδεις θεωροῦμεν, ὥπως διὰ τῶν ἀσθενῶν ἡμῶν
δυνάμεων συντελέσωμεν εἰς τὴν διαφώτισιν ἀ-
πάντων τῶν ζητημάτων, ἅτινα συνεχόνται πρὸς
τὴν τύχην τῆς Μακεδονίας, πραγματευόμενοι
ἐν σειρᾷ ἄρθρων ποῖα εἶναι τὰ ἡμέτερα δι-
καιώματα καὶ συμφέροντα ἐν Μακεδονίᾳ, ποῖα
ἢ ἐν αὐτῇ δύναμις ἡμῶν, ποῖα ἢ τῶν ἀντι-
ζήλων καὶ ποῖαν σημασίαν κέχτηται διὰ τὸν
καθ' ἔθλου βίον τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἢ περιμάχητος
χώρα.

ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΛΑΤΙΝΙΣΜΟΣ

Τί πρὸς ἡμᾶς οἱ Λατίνοι καὶ τί ἡμεῖς πρὸς τοὺς
ἀνατολικούς λαοὺς Ἀλβανούς καὶ Ἀρμενίους.—
Τίνες οἱ φρονικοὶ ἡμῶν σύμμαχοι.

Τὸ κατωτέρω ἄρθρον γραφέν πρὸ πολλοῦ
παρὰ φίλου τοῦ «Ἀγῶνος» ἐν τῇ ἀλυτρώτῃ
Ἑλλάδι διαμένοντος ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς «Ἑλ-
ληνολατινικῆς Ἐνώσεως» καταχωρίζομεν σῆ-
μερον ἄτε μὴ ἀπολέσαν τὴν πρὸς τὸν σύγχρο-
νον βίον τοῦ ἔθνους συνάφειαν αὐτοῦ. Αἱ γνώ-
μαι ἡμῶν πρὸς τὰς τοῦ φίλου συντάκτου τοῦ
ἄρθρου τούτου διαφέρουσι πολὺ, οὐδ' ἐπιτρέ-
πεται νὰ συμπεράνῃ τις, ὅτι ἀποδεχόμεθα
τὰς γνώμας τοῦ ἄρθρου, ἐκ τοῦ γεγονότος,
ὅτι καταχωρίζομεν αὐτὸ Αἱ περὶ τῆς πο-
ρείας τοῦ Ἑλληνικοῦ Γένους ἀνὰ τὴν Ἀνα-
τολίην γνώμαι ἡμῶν εἶναι ἤδη γνωσταὶ εἰς
τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας, πρὸς οὓς ἐπὶ
τετραετίαν ἤδη οὐδὲν ἕτερον πράττομεν ἢ νὰ
ὑποδεικνύομεν, ὅση ἡμῖν δύναμις, τὸν τρό-
πον καὶ τὰ μέσα τῆς ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἐπικρα-
τήσεως ἡμῶν. Δυστάμεθα ὡσαύτως πρὸς τὸν
ἄρθρογράφον κατὰ τὴν γνώμην, ἣν τοσοῦτον
εὐχερῶς ἐκφέρει καταδικάζων ἀμετακλήτως
τὴν ἐλληνικὴν φυλὴν ὡς ἀνίκανον πρὸς πολι-
τικὴν αὐτοτέλειαν καὶ αὐτάρχει ἱστορικὴν στα-
διοδρομίαν καὶ ὑποδεικνύων αὐτῇ τὴν κηδεμο-
νίαν ἐσπερίου λαοῦ, ὡσὰν μὴ οἱ Ἕλληνες ἀ-
πετέλεσαν ἐπὶ χιλιετηρίδα ἔθλην τὴν μεγίστην
καὶ εὐσυντακτοτάτην αὐτοκρατορίαν τοῦ κό-
σμου, ἐν ᾧ χρόνῳ ἐπλανᾶτο ἀνὰ σύμψασαν
τὴν Ἑυρώπην πνευματικὸν σκότος καὶ βαρβα-
ρότης. Οὐχ ἦτοτον καταχωρίζομεν τὸ ἄρθρον,
διότι ἀποπνέει κερολωμένην μὲν ἐκ τῶν προ-
σφάτων ἀτυχιῶν, ἀλλὰ γνησίαν φιλοπατρίαν,
καὶ διότι πολλὰ τῶν ἰδεῶν αὐτοῦ παρὰ τὴν
τολμηρὰν σύλληψίν των εἶναι ἀξίαι πολλῆς
μελέτης.

Τὸ ἄρθρον ἔχει!

Ἡ ἰδέα τῆς Ἑλληνολατινικῆς Ἐνώσεως δὲν
εἶναι πρωτοφανής· καὶ ἄλλοτε ἐρίθη εἰς τὸ μέ-
σον τοιαύτη ἰδέα ὑπὸ Λατινογαλατῶν ἄλλως δὲ
αὐτὸ τοῦτο τὸ γενικὸν πρόγραμμα τῆς Ἐσπερίας
περὶ κλασικῆς παιδείσεως τῶν εὐρωπαϊκῶν λαῶν
στηρίζεται ἐπὶ τοῦ Ἑλληνολατινικοῦ ἀξίωματι συνοι-
κισίου. Τοῦτο Ῥωμηνάτη διαφέρει τοῦ γαλατικοῦ
σχεδίου μόνον κατὰ τὴν τόπον τῆς ἔδρας· τοῦτέστιν
ἀντὶ τῶν Παρισίων ἢ Ῥώμης· εἶναι δὲ κα-
θαρὰ Ῥωμαιολατινικὴ ἰδέα, σκοποῦσα εἰς τὴν ἀνά-
στασιν τοῦ ἀρχαίου κελύματος τοῦ Καίσαρος καὶ
τοῦ ἐν Ῥώμῃ μεγάλου Ποντίφηκος, κατὰ τὸ «Ἐκ-
χωρητήριον» τοῦ Πάπα Σιλβέστρου.

Ἄλλ' ἐν ᾧ ὁ Γουβερνάτης ὀρίζει τὰς κατὰ
τὴν κρίσιν του λατινικῆς χώρας καὶ φυλάς, ἔθει
ὡς Alma mater τὴν Ῥώμην, καὶ ἀποδέχεται
ὡς ὄργανον τῆς ἐταιρείας τοῦ τὰς διαλέκτους καὶ
γλώσσας τούτων ἀναφέρει μόνον ἀρίστως tutti
paesi ellenici e quelli dove la civiltà elle-
nica così stretta alla latina e dominante
con essa nel mediterraneo, e penetrata,
καὶ ἀπολείπει ὀλοσχερῶς τὴν ἐλληνικὴν γλῶσσαν.
Ἐν ἄλλαις λέξει αἱ Ῥώμη (l'alma mater). Δα-
τῖνοι καὶ αἱ διαλέκτοι τούτων μετὰ τῶν ὁποίων
la civiltà Ellenica così stretta κτλ. ὡς δούλην
ἀποτελοῦσι τὸ ἰδεώδες τοῦ Γουβερνάτη.

Τοιοῦτον πρόγραμμα εἶναι μεσαιωνικὸν προπο-
μοιάζον τῷ Πανισλαμικῷ τοῦ Χαμίτ, καὶ εἴκει
Ἰσαροπατικῶν ἀξιώσεων. Τὴν πραγματικὴν
Ἑλληνολατινικὴν ἰδέαν δύναται ὁ σοφιστὴς Γου-
βερνάτης νὰ εὐρῇ ἐν τῷ ἱστορικῷ βίῳ τοῦ Σὺλλα,
τοῦ Νέρωνος τοῦ Δανδύλου καὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ
προξένου Γουβερνάτη.

Ἄλλ' ἐν ᾧ ὁ Ῥωμανὸς Γουβερνάτης κητεῖ τὴν
Ἑλληνολατινικὴν Ἐνωσιν, ὁ Παρισινὸς Γάλλος συ-
ναδελφός του διαφωνεῖ πρὸς αὐτὸν, τοῦλάχιστον
ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἀνατολήν. Ὁ μὲν
Γάλλος ἀναγνωρίζει ἐν τῇ Ἀνατολῇ τὴν κοσμικὴν
καὶ πνευματικὴν ἰξουσίαν τοῦ Πάπα (1) καὶ ἀπο-
κλειστικὸν τὸ δικαίωμα τῆς Γαλλίας ὡς προστά-
τιδος ἐν αὐτῇ ἀπάντων τῶν Παπιστῶν· ὁ δὲ Ῥω-
μαῖος (καὶ ὁ σύμμαχος αὐτοῦ Γερμανός) ἀνεργά-
ζεται μὲν ἐν τῇ ἀνατολῇ μετὰ τῶν ἀποστόλων τοῦ
Πάπα, κατὰ τὴν ἐπίσημον δὴλωσιν τοῦ Βενέτου,
διαμαρτύρεται ὅμως παρὰ τῷ Καλίφῃ τοῦ Ἰσλαμ
κατὰ τῆς ἀξιώσεως τοῦ Γάλλου περὶ τοῦ προστα-

τευτικοῦ δικαιώματος ἐπὶ τῶν καθολικῶν, καὶ
ἀπαιτεῖ νὰ πολιτευθῶνται ἐνώπιον τῶν ὀθωμανι-
κῶν δικαστηρίων οἱ παπικοὶ ἀπόστολοι, οἱ ὄντες
πολιταὶ τοῦ Ἰταλικοῦ βασιλείου, διὰ τῆς Ἰταλι-
κῆς προξενικῆς ἀρχῆς, καὶ οὐχὶ διὰ τῆς Γαλλικῆς.
Τὸ δημοσιεύθην ἄρθρον περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου
ἐν τῇ Ἐφημερίδῃ τῶν Σιζιτησῶν κατὰ Γερμανίας
καὶ Ἰταλίας ἦτο αἰχμὸς διὰ τὴν Γαλλίαν.

Ὁ Νεπολέων Γ', ὡς δικτάτωρ τῆς Ἑυρώπης,
δὲν ἠδυνήθη νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν παλλατικὴν ἰδαν
ἐν τῇ Νοτιῷ Ἀμερικῇ, ὁ δὲ Ἰμπεριαλισμὸς τῶν
βορειοαμερικανῶν κατέλυσε καὶ τὸ τελευταῖον ἔγνος
τῆς Ἰσπανικῆς φυλοκρατίας· ὁ δὲ Ῥωμανὸς Γου-
βερνάτης, πειράται νὰ ἀνοψώσῃ τὴν σημαίαν τῆς
ἐνώσεως τοῦ Ἑυρωπαϊκοῦ καὶ ἀμερικανικοῦ λατι-
νισμοῦ! Καθ' ἣν ἐποχὴν ἡ μεσογυνοῦσα γερμανικὴ
ἐπιστήμη ἀποδεικνύει, ὅτι οἱ ἀποικισθῆτες ἐν Δα-
κίᾳ ὑπὸ τοῦ Τραϊανοῦ ἦσαν φελλχοί, ὁ Γουβερνά-
της βαπτίζει αὐτούς Ῥωμαιοὺς! Κατὰ τὴν ἀρὰ γε
διέφερον ὁ μακρὸν Λεωνίδας Βουλγάρης ὁ Ἀθη-
ναῖος, τοῦ Γουβερνάτη, τοῦ Ῥωμανοῦ;

Τοιαῦτα τερατώδη προγράμματα τολμῶσι νὰ
δημοσιεύωσι Λατίνοι τυχοδιώκται ἀκόμη καὶ κατὰ
τὸν εἰκοστὸν αἰῶνα, διότι ἡ ἐλληνικὴ ἀνατολή στε-
ρεῖται ἰδίου προγράμματος καὶ πολιτικῶν ἀνδρῶν
ἐνὶ λόγῳ εἶναι ἐλευθέρᾳ Κέρκυρᾳ. «Δρυὸς πεσοῦσι
πᾶς ἀνὴρ ζυλεύεται».

Κατ' ἐμὲ κριτὴν τὸ Ἑλληνολατινικὸν συνοικισίον
εἶναι ἀθέμιτον. Ὁ λατινισμὸς δὲν ὑπερέβη τὸν Ἀ-
δριαν. Ὁ δὲ Ἀλεξανδρινὸς ἐλληνοισμὸς δὲν ἐπρό-
φθασε νὰ ἐξελληνίσῃ τοὺς λαοὺς τῆς Καλδαίας—
Συρίας καὶ Αἰγύπτου. Τούτων οὕτως ἔχοντων, τὸ
κλασικὸν πρόγραμμα τῆς ἐλληνικῆς Ἀνατολῆς πρέ-
πει νὰ περιλαμβάνῃ τὸν ἱστορικὸν βίον τῶν Βαθυ-
λωνοασυρίων καὶ Αἰγυπτίων, ἰδρυτῶν τοῦ πρωτο-
γόνου πολιτισμοῦ, καὶ τὸν τῶν Ἀρίων Ἰνδῶν καὶ
Ἑλλήνων, ὡς προαγογγόντων τὸν πολιτισμὸν. Ὁ
μὴ κάτοχος τοῦ ἱστορικοῦ βίου τῶν τεσσάρων τού-
των ἀρχαίων λαῶν δὲν δύναται νὰ πραγματευθῆ
καὶ ἐρμηνεύσῃ ἐπιστημονικῶς οἷον δῆποτε θέμα τοῦ
τε ἀρχαίου καὶ τοῦ ἐλληνοβυζαντινοῦ πολιτισμοῦ,
καὶ κατ' ἀκολουθίαν τοῦ νεωτέρου εὐρωπαϊκοῦ.

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸν σύγχρονον ἡμῶν Ἑλληνισμόν,
ἐπιδοκιμάζω τὸ πρόγραμμα τῶν ἐν Παρισίοις συ-
νεληθόντων κατὰ τὸν παρελθόντα Φεβρουάριον Μου-
σουλμάνων, καὶ χριστιανῶν Ἑλλήνων—Ἀλβανῶν
—Ἀρμενίων. Τοιοῦτον πρόγραμμα στηρίζεται ἐπὶ
ἱστορικῶν καὶ λογικῶν βάσεων καὶ ὑπόκειται ἐκ τῶν
προτέρων τὴν ἐπιτυχίαν ἐν τῇ πράξει μὲ ὅλα τὰ
ἐπιπροσθούνητα προσκόμματα.

Τῷ ὅτι, Ἑλληνοισμὸς—Ἀρμενισμὸς—Ἀλβανοὶ Ἰδρυ-
σαν καὶ διατήρησαν ἐπὶ 1130 ἔτη τὴν ἐλληνοβυ-
ζαντινὴν αὐτοκρατορίαν. Τίνες τούτων ἐξισλαμί-
σθησαν μετὰ ταῦτα. Ὁ Ἰσλαμισμὸς κατεδικάσθη
ἤδη ἀμετακλήτως εἰς θάνατον ὡς πολιτεύμα κοσμι-
κῆς πολιτικῆς κοινωνίας. Ἄλλ' οὐτε οἱ χριστιανοὶ
(Ἑλληνοισμὸς—Ἀρμενισμὸς—Ἀλβανοὶ) κέκτηνται νῦν
χωριστὰ ἕκαστος τὰ προσόντα πρὸς ἀντικατάστα-
σιν τοῦ Μουσουλμανικοῦ καθεστώτος. Ὅθεν κιν-
δυνεύουσιν τῆς κοινῆς πατρίδος, ἐπιβάλλεται ἀναγ-
κατικῶς ἡ ἀδελφοποίησις τῶν λαῶν τούτων καὶ ἡ
λογικὴ μεταρρυθμίσις ἐπὶ τῇ βῆσει τῆς ἰσότητος.
Μόνον διὰ τοιαύτης μεταπολιτικῆς ἀναστάσεως δύναται
νὰ σωθῶσιν οἱ Ἀνατολιτῆ ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ τῶν
συμμάχων Σλαύων καὶ Λατίνων.

Οἱ φρονικοὶ σύμμαχοι καὶ ἀδελφοὶ ἐν πνεύματι
τῶν Ἀνατολιτῶν εἶναι σήμερον οἱ μὲν Τεύτονες ἐπὶ
τῆς ἡπείρου Ἑυρώπης, καθὼ ἀντίπαλοι τῶν Σλαύων,
οἱ δὲ Ἀγγλοὶ ἐν τῇ Μεσογείῳ ὡς ἀντίπαλοι τῶν
λατίνων. Ἀπαίρεσται τὴν μεγάλην στρατιωτικὴν
δύναμιν τῶν Γερμανῶν ἀπὸ τῆς ἡπείρου Ἑυρώπης
καὶ θέλετε εὐρεῖ ἐπὶ τοῦ Τίσιτ τὸν Ναπολέοντα Α'
καὶ τὸν Ἀλέξανδρον Α' διανεμομένους τὸ ἀν-
θρώπινον γένος ὡς ἀγγέλην κτηνῶν. Ἀπαίρεσται ἐκ
τῆς Μεσογείου τὴν ἀγγλικὴν δύναμιν καὶ θὰ ἔχητε
πάντας τοὺς παραλίους λαοὺς θούλους τῶν Λατίνων,
ὡς ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῶν Ῥωμαίων καὶ τῶν
Σταυροφοριῶν. Ἡ Ἐπτανήσιος—Κύπρος—Αἰγυ-
πτός τοῦ 1900 αἰῶνος ἀποδεικνύουσιν ὅτι ὁ συμ-
φρονισμὸς Ἑλλήνων τε καὶ Ἀγγλῶν ἐνισχύει τὸν
Ἑλληνισμόν ἠθικῶς τε καὶ ὕλικῶς καὶ πραγματοποιεῖ
τὴν σοφὴν γνώμην τοῦ Μεγάλου Κοραῆ, διδάξαν-
τος, ὅτι οἱ Ἕλληνες μὴ φερόντες τὰ ἀπαιτούμενα
προσόντα πρὸς ἰδρυσιν ἐλευθερίας καὶ ἀνεξαρτήτου
πολιτείας, πρέπει μὲν νὰ ἀπαλλαγῶσι τῆς τυραν-
κῆς τυραννίας, ἀλλὰ νὰ ὑποβλήσων εἰς τὴν διοί-
κησιν ἐτέρων εὐνομιουμένων λαῶν· ὁ δὲ ἔβδουμκο-
ταστῆς πολιτικὸς βίος τοῦ Ἑλληνικοῦ βασιλείου καὶ
τ

λεχθὲν ποσὴν ἀνήλθεν εἰς 2,500 δραχμὰς περί- πον, θὰ διενεργηθῶσι δὲ καὶ ἄλλαι ἔμοιαι ἐσθλαὶ καὶ διαλέξεις πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν.

ΚΑΤΑ τὰς πληροφορίες πολλῶν ἀθηναίων ἐφημερίδων ὁ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως προβλεπθὲς ἄνεμος τῆ βουλῆ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1903-1904 περιλαμβάνει 6 1/2 ἑκατομύρια δραχμῶν οἰκονομίας ἐν ἀντιπαράθεσιν πρὸς τὸν τοῦ ἔτους 1902.

ΥΠΕΒΛΗΘΗ εἰς τὸν Βασιλέα πρὸς ὑπογρα- φὴν τὸ διάταγμα τῆς συστάσεως τῆς κεντρικῆς ἐπι- τροπῆς πρὸς συλλογὴν ἐξόδων ὑπὲρ τοῦ Πανα- γίου Τάφου. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἀποτελεῖται ἀπὸ τὸν Μητροπολίτην Ἀθηνῶν, τὸν δήμαρχον κ. Μερχοῦρη, τὸν πρῶταν τῶν Πανεπιστημίου κ. Καζάζην, τὸν καθηγητὴν τῆς ἐλληνικῆς γραμμα- τολογίας κ. Γ. Μιστριώτην καὶ τοὺς κ. κ. Σιρῆτι καὶ Πεοματζόγλου.

Ο ΚΑΙΡΟΣ ἀπὸ τεσσάρων ἡμερῶν ἐξορᾷ καὶ πάλιν πρὸς τὸ ψῆχος, χιόνες δὲ καλύπτουσι τὰ περὶ τῶν Ἀθηνῶν βουνὰ καὶ ὄρη μὲν εἶναι τὸ ψῆχος. Πολλὰ ὄρη ὠσαύτως τῆς Ἑλλάδος ἤγ- γέθη, διὰ ταῦτα ἐνέσκηψεν ὁ χειμὼν βλάβας μὲν τὴν κτηνοτροφίαν, ἐδεργεικώτατος δὲ ὢν εἰς τὴν γεωργίαν.

ΔΙΑ Β. Α. διωρίσθη καθηγητὴς τῆς χειρουργικῆς παθολογίας ἐν τῷ Ἐθν. Πανεπιστημίῳ δ. κ. Δημ. Κατερόπουλος.

ΚΑΤΑ τὸ λῆξαν ἔτος 1902, αἱ εἰσπράξεις τοῦ Τελεωνίου Πειραιῶς ἀνῆλθον εἰς δρ. 18,995,342. 50, ἀπέτανι δὲ 18,853,123,68, αἵτινες εἶχον εἰσπραχθῆ κατὰ τὸ προηγουμένον. Ἐπομένως τὸ ἔτος τοῦτο παρουσιάζει πλεόνασμα δρ. 142,218 82, τοσοῦτο μᾶλλον εὐχάριστον, καθόσον τοῦτο κατανέμεται εἰς ἄλλα τὰ εἶδη ἀποδιδόντων μικρῶν μὲν ἀλλὰ σταθερῶν κατὰ μῆνα πρὸσδοσιν τοῦ ἐμ- πορίου.

Ο ΕΝ Ἀμυδούργῳ ἡμέτερος Γεν. Ἡρόδεος κ. Κὼλ ἀπέστειλεν ἐξ ἰδίων του χιλίας δραχμὰς ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ στόλου.

ΟΙ ΕΝ Βουκουρεστίῳ ἀδελφοὶ Χάϊτα ἀπέστει- λαν τῇ Α. Θ. Π. τῷ Οικονομικῷ Πατριάρχῳ ἐξ ὀνόματος εἰσεσῶς Ἑλληνίδος θελοῦσης νὰ παρα- μείνη ἄγνωστος τρεῖς λαχειοφόρους ὁμολογίας τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ὅπως χρησι- μεύσωσι ὡς ἀπαρχὴ σχηματισμοῦ κεφαλαίου πρὸς ἴδρυσιν ἀπομακρῶν ταμείου ὑπὲρ τῶν δι- δασκάλων τοῦ Γένους ἀμφοτέρων τῶν φύλων.

«Σύνδεσμος Σιφνίων». Συνελθόντα προχθὲς εἰς Γενικὴν Συνέλευσιν τὰ μέλη αὐτοῦ ἐξέλεξαν Πρόεδρον τὸν κ. Κλεάνθη Γαϊτάνον. Ἐφόρους δὲ τοὺς κκ. Μπενάρδον Βεναρδάκη, Κ. Κοσμῶν, Μ. Ἀγαν, Ν. Πρόνον, Ν. Τσελεμενίτη, Ν. Παπαγιάν- νην, Ἰω. Γαϊτάνον, Β. Σπεράντοαν, Κ. Διαλει- ομῶν, Γ. Καρχιὸν καὶ Ἰω. Τουλῆν.

ΠΟΔΥ ὁρθῶς ὁ ἐνταῦθα ἀνταποκριτὴς τῆς «Ἰριδος» τοῦ Βουκουρεστίου καὶ δικηγόρος κ. Ἀθαν. Διοῦμας λαμβάνων ὑπ' ὄψει τὴν ἐν παντὶ πατριωτικῷ ἔργῳ παρουσίαν τῆς κομῆσεως Γιαν- νοῦ καὶ κἀκεῖ τὴν ἀδαιοσύνην τῶν Ἀιθίων πρὸς πᾶσαν τοιαύτην κίνησιν καὶ ἐλευνολογεῖ τὰς αὐτό- χρημα φραγματικὰς τάσεις τῆς νεωτέρας ἐν γέ- νει Ἑλληνίδος.

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Γνωστοποιεῖ ὅτι,

Κατ' ἀπόφασιν τοῦ γενικοῦ συμβουλίου, συγ- καλεῖται τὴν 14 Φεβρουαρίου 1903, ἡμέραν Παρασκευῆν καὶ ὥραν 3 μ. μ. ἐν τῷ κατα- στηματι τῆς Τραπεζῆς ἡ ἑτήσια τακτικὴ συ- νέλευσις τῶν μετόχων, εἰς ἣν παρακαλοῦνται νὰ παρευρεθῶσιν οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 47 τοῦ καταστατικοῦ δικαιούμενοι νὰ μετᾶσχωσιν αὐ- τῆς κ. κ. μέτοχοι καὶ οἱ εἰδικοί τούτων ἀντι- πρόσωποι.

Οἱ κάτοχοι ἀνωμύμων μετοχῶν θέλοντες νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν τακτικὴν ταύτην συνέ- λευσιν ὀφείλουσι κατὰ τὸ ἐδάφιον α. τοῦ ἄρ- θρου 51 τοῦ καταστατικοῦ δεκαπέντε ἡμέρας πρὸ τῆς ἐξόδου τῶν ἐνάρξεως τῶν συνεδριά- σεων νὰ καταθέσωσιν ἐπὶ ἀποδείξει τοὺς τί- τλους αὐτῶν, ἐντὸς μὲν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Τράπεζαν κατ' εὐθείαν ἢ εἰς τὰ ὑποκαταστή- ματα αὐτῆς.

Ἐν Βιέννῃ παρὰ τῇ Wiener Bank Verein. Ἐν Κων/πόλει παρὰ τῷ κ. Α. Ζαρίφῃ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ἰανουαρίου 1903.

Ὁ διοικητὴς Στ. Στρέϊτ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΤΟΣ ΕΑ'

ΓΕΝΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ Α' ΕΞΑΜΗΝΙΑΣ 1902

Κατάστασις τῆς 31 Δεκεμβρίου 1902

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

Table with 3 columns: Description, Amount, and Balance. Includes items like 'Κέντρ. Καταστήμ.', 'Εἰς Μεταλλικόν', 'Εἰς Τραπεζικὰ γραμμάτια', etc.

Table with 3 columns: Description, Amount, and Balance. Includes items like 'Κεφάλαιον μετοχικὸν διηρημένον εἰς 20,000 μετοχὰς', 'ἀποθεματικὸν τακτικὸν', 'ἐκτακτὸν', etc.

Χ.

ΚΕΡΔΗ ΚΑΙ ΖΗΜΙΑΙ Β' ΕΞΑΜΗΝΙΑΣ 1902

Π.

Table with 3 columns: Description, Amount, and Balance. Includes items like 'Εἰς ἐξόδα διαχειρίσεως, τὰ ἀποδεν.', 'ἐξόδα ἐγκαταστάσεως, ἴδιος ἀπόδοσις ὀλιγοῦ τραπεζικῶν γραμματίων', etc.

Table with 3 columns: Description, Amount, and Balance. Includes items like 'Ἀπὸ προεξοφλήματα', 'ὁμοία χορηγήσεων εἰς γεωργικὴν', 'τόκ. χορ. δι' ἀνοικτ. λ/σμῶν ἐπὶ ὑποθ.', etc.

ΔΙΑΝΟΜΗ ΤΩΝ ΚΑΘΑΡΩΝ ΚΕΡΔΩΝ Β' ΕΞΑΜΗΝΙΑΣ 1902

ἐπὶ Δραχμῶν 1.818.827,99 ὡς ἀνωτέρω.

Table with 3 columns: Description, Amount, and Balance. Includes items like 'Εἰς τακτικὸν μέρημα πρὸς 3 1/2 % ἐπὶ κεφαλ. 20,000,000', 'ἀποθετὸν', 'ἀμοιβὴν τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Κεντρ. Καταστήματος 5 % κατὰ τὸ ἄρθρον 42 τοῦ Καταστατικοῦ', etc.

Τὸ μέρημα πληρώνεται :

Ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τοῖς ὑποκαταστήμασιν, ἢτοι ἐν Πάτραις, Σόρῳ, Χαλκίδι, Ναυπλίῳ, Καλάμῳ, Λαμῳ, Πειραιῇ, Λεβαδίῳ, Μεσολογγίῳ, Τριπόλει, Σπάρτῃ, Αἰγίῳ, Πύργῳ, Ἀμφίση, Κυπαρισσίῳ, Ἀργινίῳ, Κορίνθῳ, Γοιθίῳ, Θήρῃ, Μεγαλοπόλει, Καλαβρυτίοις, Δημητσάνῃ, Ναυπάκτῳ, Πύρῳ, Πύλλῳ, Βόλῳ, Λαρίσῃ, Τρικάλῳ, Καρδίτσῃ, Ἀττάλντῃ, Θήβαις, Λευκάδῃ καὶ Ἀρτῃ ἀπὸ τῆς 15/28 προσεχούσας Ἰανουαρίου, ἐν Κεραλαῖς δὲ, Ζακύνθῳ καὶ Κερκύρῃ παρὰ τοῖς ὑποκαταστήμασι τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς. Ἐν Βιέννῃ παρὰ τῇ Wiener Bank-Verein. Ἐν Κων/πόλει παρὰ τῷ κ. Α. Ζαρίφῃ. Ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ κ. Α. Ζαρίφῃ. ἀπὸ 6/19 προσεχούσας Φεβρουαρίου. Εἶναι δὲ ἀπληρωμένον τὸ μέρημα τὸν τοῦ φόρου καὶ τοῦ δικαιώματος τοῦ χαρτοσχημοῦ, ὡς προκαταβλήθη ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς εἰς τὸ Δημόσιον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Δεκεμβρίου 1892.

Ὁ Διοικητὴς Σ. ΣΤΡΕΙΤ

Ὁ Διευθ. τοῦ Λογιστηρίου Π. Α. Κουταλιέρος